

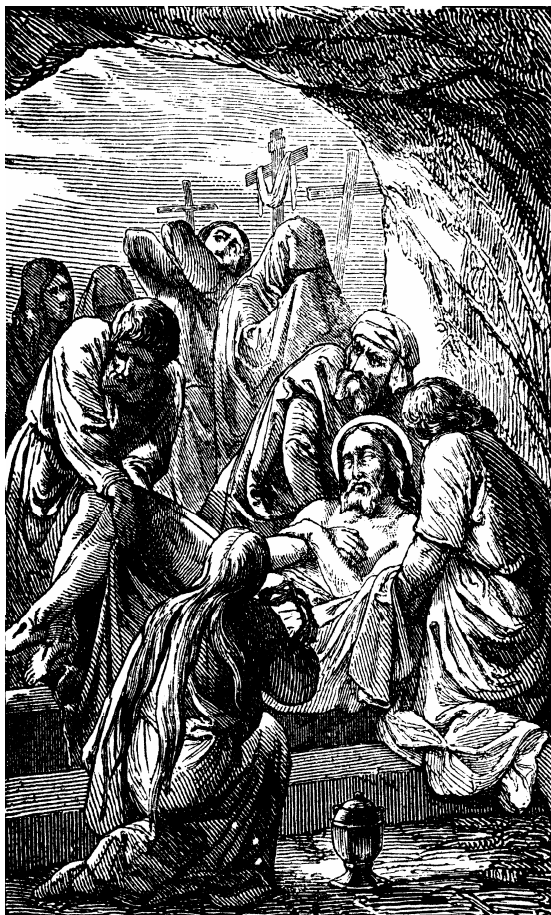
Wielka Sobota

Słowo Boże na dziś...

WIGILIA PASCHALNA

Czytania: Rdz 1,1,26-31a
Wj 14,15 – 15,1
Iz 54,4a.5-14
Rz 6, 3-11

Ewangelia: Mk 16,1-8

Tego dnia główny ołtarz pozostaje obnażony. Przez cały dzień trwa adoracja Chrystusa złożonego do grobu - jest to czas rozważania śmierci Jezusa oraz Jego zstąpienia do otchłani. To dzień ciszy. Przez modlitwę i post oczekujemy na zmartwychwstanie Pana. Kościół powstrzymuje się zupełnie od sprawowania sakramentów. Nie ma tego dnia Mszy świętej. Rezygnacja z Eucharystii, która dla Kościoła jest największym skarbem, to znak ogołocenia i unżenia Kościoła na wzór Chrystusa. Komunii świętej można udzielać tylko umierającym. W Wielką Sobotę błogosławi także się pokarmy na stół wielkanocny. Wierni przynoszą w godzinach popołudniowych do kościoła tzw. święcone. Święcenie pokarmów świątecznych jest starym zwyczajem w Kościele. Spożywanie posiłku jest też czynnością świętą, dlatego modlimy się przed i po jedzeniu, a na największe święto Zmartwychwstania święcimy także pokarmy.

W sobotę wieczorem rozpoczynają się obchody Wigilii Paschalnej - w myśl przepisów liturgicznych jej ceremonie należą już jednak do Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. Przed kościołem rozpala się ognisko, którego płomień zostają poświęcone przez kapłana. Następnie trzeba przygotować dużą, wielkanocną świecę -tzw. paschał. Wypowiadając słowa: „Chrystus wczoraj i dziś. Początek i koniec. Alfa i Omega. Do Niego należy czas i wieczność. Jemu chwała i panowanie przez wszystkie wieki wieków” - kapłan łączy w sobie znak krzyża lub wytacza pięć punktów, umieszczając w nich duże gwoździe, symbolizujące pięć ran Jezusa. Zapalenie paschału, oznaczającego osobę Chrystusa, czyli Światłość Świata, uzmysławia nam raz jeszcze, że dokonana się Pascha Liturgia światła kończy się odśpiewaniem tzw. Orędzia Paschalnego (łacińskie Exsultet), czyli modlitwy dziękczynno-uwielbiającej, która wysławia łaskę zbawienia. Liturgia słowa Wigilii Paschalnej jest wyjątkowo rozbudowana. Kolejną część uroczystości Wigilii Paschalnej poświęcona jest tajemnicom sakramentu chrztu. Liturgię chrzcielną otwiera odśpiewanie Litanii do Wszystkich Świętych, podkreślającej jedność całego Kościoła. Celebrans poświęca wodę chrzcielną. - Wszyscy zgromadzeni w świątyni odnawiają przyrzeczenia chrzcielne. Zostają oni również pokropieni wodą święconą. Liturgię chrzcielną kończy modlitwa wiernych. Przebieg liturgii eucharystycznej nie odbiega w swym zasadniczym kształcie od typowego toku mszy świętej. Uroczystości Wigilii Paschalnej ukoronowane są komunią i uroczystym błogosławieństwem; słowa rozesłania wzbogać się o śpiew Alleluja - wszak Chrystus już zmartwychwstał

PISMO PARAFII P.W. WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH W BRZEZINACH

SANCTUS

Triduum Paschalne.
Dodatek

Litania o Męce Pańskiej

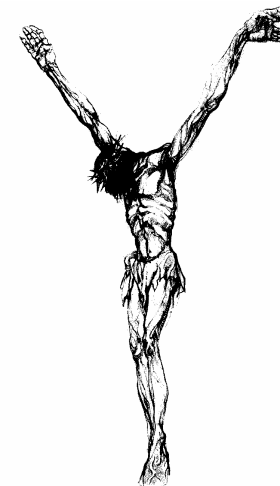
Kyrie eleison. Chryste eleison. Kyrie eleison
Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas

Ojciec z nieba Boże,
Synu, Odkupicielu świata Boże,
Duchu Święty Boże,
Święta Trójco Jedyny Boże,

Zmiłuj się
nad nami!

Jezu za trzydzieści srebrników sprzedany,
Jezu trzykrotnie do Ojca się modlący
Jezu krwawy pot wylewający,
Jezu przez Anioła umocniony,
Jezu od Judasza pocałowaniem wydany,
Jezu pojmany i związany,
Jezu przed Annasza i Kajfasza stawiony,
Jezu przez fałszywych świadków oskarżony,
Jezu na śmierć osądzony,
Jezu oplwany i policzkowany,
Jezu po trzykroć przez Piotra zaprzany,
Jezu od Heroda i żołnierzy jego wyśmiany,
Jezu w białą szatę przyodziany,
Jezu nad Barabasza pogardzony
Jezu przed Piłatem niesłusznie oskarżony,
Jezu okrutnie biczowany,
Jezu ciemniem koronowany,
Jezu od żołnierzy oplwany,
Jezu na śmierć krzyżową osądzony,
Jezu krzyż ciężki dźwigający,
Jezu do krzyża gwoźdźmi przybity,
Jezu z niemożnymi łotrzy ukrzyżowany,
Jezu żółcią i octem napawany,
Jezu za krzyżujących modlący się,
Jezu łotrowi raj obiecujący,
Jezu Matkę swą Janowi św. polecający,
Jezu do Ojca o ratunek wołający,
Jezu duszę w ręce Boga Ojca oddający,
Jezu konający i za nas umierający,
Jezu włócznią po śmierci przebity,
Jezu z krzyża złożony i pogrzebiony,

Bądź nam miłościw, odpuść nam Panie
Bądź nam miłościw, wysłuchaj nas Panie

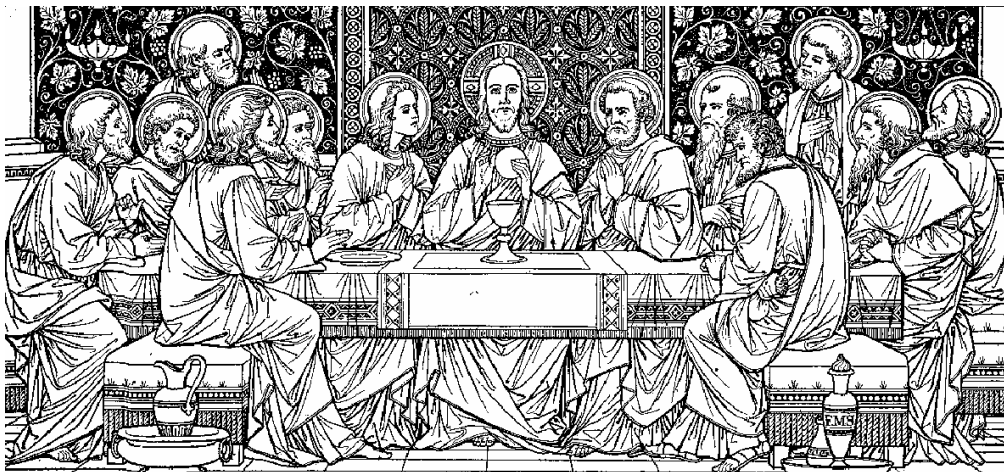

Z
M
I
Ł
U
J
S
I
E
N
A
D
N
A
M
I

Od potępienia wiekuistego, wybaw nas Panie!
Od wszelkiego złego, wybaw...
Przez ciężką mękę Swoją, wybaw...
Przez śmierć i Krew Najświętszą Twoją, wybaw...
Przez miłość, którąś nas ukochał, wybaw...
Przez boleść Matki Twojej pod krzyżem stojącej, wybaw...
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas Panie!
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami!
W.: Jezus Chrystus stał się dla nas posłusznym aż do śmierci
O.: Śmierci Krzyżowej
Módlmy się: Wejrzyj prosimy Cię Panie na ten lud Twojej, za który Pan nasz Jezus Chrystus nie wzbierał się oddać w ręce grzeszników i śmierć podjąć krzyżową, który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Triduum Paschalne

Trzy święte dni Wielkiego Tygodnia stanowią szczyt liturgii całego roku kościelnego. Nie rozpoczyna ich zegar wybijając północ, ale Msza Św. Wieczerzy Pańskiej Wielkiego Czwartku. Triduum Paschalne kończą dopiero nieszpory Niedzieli Zmartwychwstania. Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielka Sobota są dniami szczególnymi. Posiadają bardzo bogatą liturgię. Pierwsze wzmianki o celebracji Świętego Triduum Paschalnego pochodzą z IV wieku. Aż do 1929 roku na określenie Triduum Paschalnego stosowano termin *Triduum Sacrum*. Obecnie używana nazwa Święte Triduum Paschalne pojawiła się w roku 1924.

Wielki Czwartek

Słowo Boże na dziś...

Czytania: Wj 12,1-8.11-14 / Ap 1,4-8 Ewangelia: Łk 4,16-21

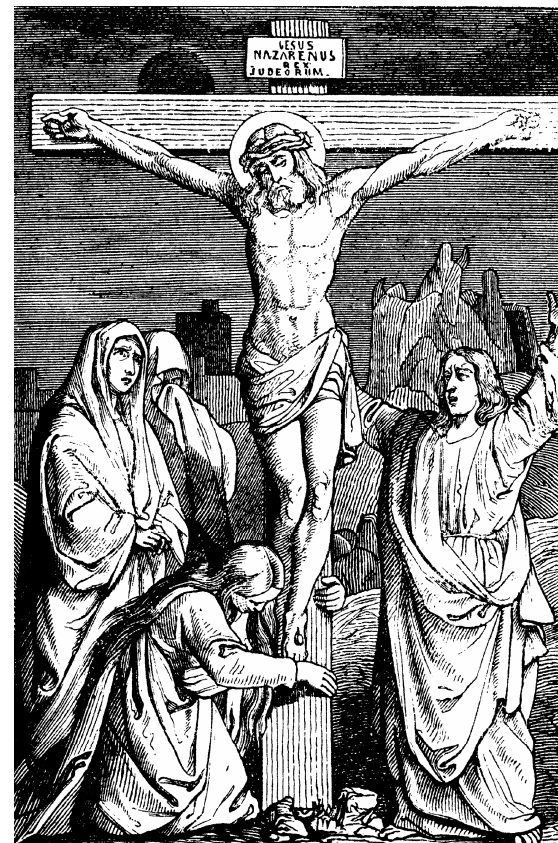
W kościołach parafialnych odprawia się w Wielki Czwartek tylko jedną mszę świętą przez cały dzień. Jest to wieczorna Msza Wieczerzy Pańskiej. Jest ona pamiątką ostatniej wieczerzy, jaką Jezus spożył wraz ze swymi uczniami w przeddzień Jego męki i śmierci. Tego wieczoru biorąc do rąk chleb i wino przemienił je w swoje ciało i swoją krew, czyniąc z nich pokarm i napój, który ma nam towarzyszyć do końca świata. Ustanawiając w ten sposób sakrament Eucharystii, polecił apostołom, by w przyszłości czynili to na Jego pamiątkę. Z sakramentem Ciała i Krwi Pańskiej Jezus związał w sposób nierozdzielny posługę kapłańską. Właśnie podczas Mszy Wieczerzy Pańskiej, sprawowanej wieczorem w Wielki Czwartek, Kościół świętuje ustanowienie przez Jezusa tych dwóch sakramentów: Eucharystii i kapłaństwa. Od czasu Ostatniej Wieczerzy słowa „To jest Ciało moje... To jest Krew moja”, wypowiedziane zostały miliony razy. Niejednemu spowszedniały. Jednak trzeba nasłuchiwać ich rzeczywistego brzmienia, brzmienia głosu Chrystusa. Można z nieustanną gorliwością powtarzać słowa i czynności Jezusa, ze świadomością niepowtarzalności wydarzenia. Bo odprawianie Eucharystii, nie jest teatrem, ale ubecnianiem wciąż na nowo tego samego wydarzenia. Wielki Czwartek nie jest dniem smutnym. Jest dniem wdzięczności. Za Eucharystię, za kapłaństwo, za możliwość udziału w Tajemnicy... Na zakończenie liturgii tego dnia czeka nas jeszcze jeden obrzęd: przeniesienie Ciała Chrystusa do specjalnie przygotowanej kaplicy zwanej ciemnicą. Już wcześniej podczas mszy po odśpiewaniu hymnu Chwała na wysokości Bogu, milkną dzwony i dzwonki, organy. Zastępuje się je stukotem drewnianych kołatek. Tabernakulum jest opróżnione i otwarte, gaśnie wieczna lampka, a ołtarz, przy którym jeszcze przed chwilą sprawowano Najświętszą Ofiarę stoi obnażony i pusty. Wchodzimy w czas Bożej męki...

Wielki Piątek

Słowo Boże na dziś...

Czytania: Iz 52,13 – 53,12
Hbr 4,14-16; 5,7-9

Ewangelia: J 18,1 – 19,42

To dzień męki i śmierci Chrystusa. Kościół rozmyśla nad męką swojego Pana i Oblubieńca, adoruje krzyż, wstawia się do Boga za zbawienie całego świata. Chrześcijanie zachowują post (tylko jeden posiłek do syta) i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. Według dawnej tradycji Kościoła, tego dnia nie sprawuje się Eucharystii. W kościołach odbywają się nabożeństwa Drogi Krzyżowej i Gorzkich żalów. Nie powinny one jednak przesłonić najważniejszej celebracji. Centralnym momentem dnia jest Liturgia Męki Pańskiej, którą sprawuje się ją zwykle wieczorem. Kiedy stajemy wobec Krzyża, na którym Jezus Chrystus oddał życie za zbawienie świata, milczenie wydaje się bardziej stosowne od słowa. Dlatego liturgia Wielkiego Piątku jest pełna powagi, skupienia i ciszy. A swoją pełnię znajduje w adoracji Krzyża. Kiedy celebrans podnosi odsłonięty Krzyż Kościół milknie. Cisza staje się modlitwą. Przystajemy modlić się językiem. Patrzymy i zaczynamy modlić się sercem. Od dwóch tygodni wszystkie krzyże w kościołach były zasłonięte. Dziś ukazują się je na powrót wiernym. Kapłan bierze zasłonięty krzyż, odsłania górą jego część i śpiewa: „Oto drzewo krzyża, na którym zawisło zbawienie świata”, a wszyscy odpowiadają: „Pójdźmy z pokłonem”. Po chwili kapłan powtarza te same słowa pokazując nam już cały krzyż. Księża, a następnie wszyscy wierni podchodzą do krzyża, aby przez przyklęknienie i symboliczny pocałunek wyrazić osobiste przyjęcie odkupienia. Całości towarzyszy śpiew tradycyjnych pieśni. Adoracja jest dzisiaj najbardziej właściwą postawą ludzi wierzących. Podchodzimy do Krzyża, aby adorować Chrystusa Pana, aby adorować Jego święte rany, w których jest nasze zdrowie. Aby adorować Miłość, która nie oszczędziła siebie. Aby adorować Boga, który nie opuścił zagubionego człowieka, ale własnego Syna posłał, aby w Nim nas odzyskał. Po adoracji Krzyża z ciemnicy przynosi się Najświętszy Sakrament i wiernym udziela się Komunii. Po zakończeniu adoracji i obrzędach komunii Najświętszy Sakrament w procesji przenosi się do tzw. grobu. Zwyczaj budowania grobu wywodzi się z Jerozolimy, gdzie wierni gromadzili się w kolejnych miejscach, związanych z męką Chrystusa - aż po miejsce pośmiertnego spoczynku. Udokumentowane ślady istnienia tego obrzędu w Polsce pochodzą z XIII wieku. Początkowo w grobie składano krzyż przykryty czerwonym ornatem, w latach późniejszych umieszczano tam figurę Jezusa. Najistotniejsze jest wszakże wystawienie monstrancji z Hostią, odkrytej białym, przezroczystym welonem. Przeniesienie Eucharystii przypomina zdjęcie z krzyża i pogrzeb Chrystusa. Ostatnia modlitwa przy grobie wskazuje nadzieję: „Chryste, nasze Zmartwychwstanie i Życie, podźwignij nas z grobu grzechów”.